

GAGYI JUDIT ESZTER
Háttérzaj

*elhallgatom ahogy
minden éjjel csorog
a víz a fűtőtestben
és arra gondolok:
így áramlik benned is
hatvan liter büntudat*

*azt a hangos pumpát
zárd el
kérlek, fordítsd el
a csövek csapját –*

*ne halljam többé
zakatolásod*

**GAGYI JUDIT ESZTER (1996,
Székelyudvarhely)
a Partiumi Keresztény
Egyetemen végzett grafi-
ka szakon. Írásai a Látó
szépirodalmi folyóirat-
ban és az Irodalmi Szem-
lében jelentek meg.**

Sarkkörök

*Végül a sarkkörök is csak
stoptáblák egy elágazásban,
bogra futott ellipszisek
valami láthatatlan
koordinátában –
önnön rendjüktől menekülő
végtelen fonalak*

*Lebomló kontyok szálai,
nagyanyám elgurult csörlője,
országutak festett csíkjai
valami félrecsúszott
szerkezetre –
önnön rendjüktől menekülő
végtelen ellipszisek*

*Tányérok törött szélei,
deformált gyűrűk pereme,
kiterített térítők
valami érthetetlen
térképre –*

*végül a Földnek is
lehetnek sarkai*

Reggeli hírek

*Még ki sem nyílt a szemem,
de már elolvastam, miért
maradunk le a mai
holdfogyatkozásról,
miért lenne jobb
az unió egy nyugati
országában élni,
miért nem kaphat
Erdély autonómiát,
miért nem ihatok
több kávét a héten,
hogy miért lett
szívbeteg a nagyanyám,*

*meg hogy miért újulnak ki
a lelkesérvek*

Kritikus pontok

1

*este valami
nyomta a lelkem – nem az
elefántslukk volt*

2

*három pár bakancs
rúg egyszerre oldalba
a hátizsákból*

1

*ülsz egy vonaton,
nem hová, hanem honnan –
néha ugyanaz*

Önéletrajz

22 éves vagyok, főállásban buszmegálló.

*Leginkább a reggeli és délutáni csúcsidőt
vállalom – ilyenkor úgy nyüzsögnek az utasok
körülöttem, mint a frissen bontott kólák
hiperaktív buborékai: gyakran
nekiütköznek az alumíniumdoboz falának.*

*Az én dolgom az, hogy megvárjam, míg
beleszédülnek, leülnek rám, megpihennek
a térdemen; hogy boldogan integessek,
mikor eléri a várt járatot –
mindig csak egy kiolvasott újság
marad utánuk.*

*Régen még elindultam, hogy visszaadjam,
amit nálam felejtettek – hiszen
a keresztrejtvény még üres!*

*Hamar rájöttem, hogy egy buszmegálló
nem mehet utánuk sehová.*

*Ha megtenné, holnaptól senki sem
jutna el oda, ahová akarna.*